

Mysteriózna smrť Clemensa Arvaya

Článok Heinza Grilla uverejnený dňa 18.3. 2023 na jeho stránke

Po nemecky: <https://heinz-grill.de/clemens-arvay-selbstmord/>

Po slovensky: uverejníme link, keď bude článok preložený.

Clemens Arvay bol vysoko angažovaný diplomovaný biológ, ktorý sa veľmi zasadzoval za zdravú výživu, ekológiu a zaoberal sa otázkami posilňovania imunity pomocou vhodných prirodzených podmienok. Rovnako ho zamestnávala aj problematika očkovania, v niekoľkých videách veľmi odborne zverejnil kritické postrehy a kvôli svojim stanoviskám bol napádaný. Správa o jeho úmrtí 18.3.2023 je zdrvivá a o to viac, že ako príčina sa uvádza samovražda.

Osoba, ktorá spácha samovraždu a svoj život predčasne ukončí z vlastného rozhodnutia, po opustení fyzického tela s dušou putuje do oblasti jemnej povahy, v ktorej sa zdržiava akoby v úplnom ochromení, pričom je zároveň pri bdelom vedomí. Samovrah chce reagovať na bezvýchodiskovosť, ktorú vnímal počas života, odchodom zo života. Avšak po smrti sa tieto pocity neznesiteľne znásobujú, lebo tam ostáva vskutku iba beznádej, ale bez možnosti z nej uniknúť. Preto ten, kto odíde kvôli znechuteniu zo života, v posmrtnom živote v žiadnom prípade nezažije nejakú ničotu, ani oslobodzujúcu nádej na únik zo sužujúcich pozemských pomerov. Oveľa viac zažije úplnú noc, ktorú však svojím vedomím musí uniesť. Táto prítomná noc bez života a bez tela predstavuje takmer neznesiteľnú záťaž, pretože je duši, ktorá v skutočnosti túži po spojení a po dotýkaní sa vnímaní, cudzia. Oslobodenie samovraždou je preto úplnou ilúziou a človek by si ho nikdy nemal v stresujúcich, depresívnych dňoch domýšľať.

Ako to vyzerá s Clemensom Arvayom? V posmrtnom živote sa podivuhodným spôsobom objavia dva rôzne vzťahy, v ktorých teraz duša žije ďalej. Objaví sa väzba, ktorá pôsobí ako nočné tiene, sama o sebe beznádejne a potom svetlá časť, ktorá je pohyblivá a snaživá. Clemens Arvay sa každopádne nechcel iba vyhnúť životu a ťažkostiam, ale chcel dať znamenie pre ostatných ľudí, že akoby bol tak či tak mŕtvý kvôli nevedomosti ľudí v súčasnej dobe, jednostrannému nastaveniu moci, v dôsledku mocného odsudzovania a vylúčenia. Prežíval dobu ako mučenie a nerozhodol sa z nej utiecť, ale odpovedať gestom vlastnej smrti. Z tohto dôvodu určitá časť jeho duše ostáva po smrti inšpirovaná, ale v inej časti veľmi beznádejne pviazaná.

Mnoho ľudí kvôli ich náhľadom, názorom alebo inakosti ich bytia je dnes obviňovaných, vylučovaných, urážaných alebo sa s nimi zle zachádza. Klamstvá doby sú také mocné, že na jednotlivú myseľ pôsobia takmer ako palebné komando. Ako ďaleko človek dokáže znášať tieto

mocné údery, ktoré sú na neho projektované, a dokonca ich spracovať, spočíva, pravdaže, v schopnosti osobného rozpoznania. Clemens Arvey pomerne ťažko niesol udalosti doby s celým ich psychickým nátlakom. Cítil sa naozaj ako mŕtvy. K tomu sa pridal aj ťažký rodinný a vzťahový život. A tak v posmrtnosti existuje časť, ktorá v dôsledku tohto nespracovaného vzťahového života trpí a iná časť, ktorá ostáva verná ideálom. Clemens Arvey nebude v žiadnom prípade zabudnutý a chcel by, aby sa v jeho pracovných snahách a jeho ideálnych predstavách pokračovalo. Dokonca si obzvlášť praje, aby ťažkosti, ktoré často vznikajú z osobných dôvodov, nemali vplyv na stanovovanie si ideálov v práci, vo vede a etike. Nechcel by, aby niekto nasledoval jeho dobrovoľnú smrť v nejakej podobnej forme, ale chcel by ľudí motivovať k ďalšej práci. Jeho duša môže pre pozostalých poskytovať na tomto poli silu pre pokojnú vytrvalosť.¹

Poznámka:

¹ "K rozličným pocitom, ktoré na človeku v živote lipnú, obzvlášť patrí vlastný existenčný pocit, životný pocit, radosť zo života vo všeobecnosti, z bytia vo fyzickom tele. Preto nemať už viac fyzické telo je veľkým strádaním. Týmto teraz pochopíme strašný osud a strašné muky tých nešťastníkov, ktorí skončia život samovraždou. (...)

Ale pri takom násilnom náhlom oddelení od tela ako pri samovražde, keď je všetko ešte zdravé a stále pevne drží pohromade, nastáva hneď po smrti ťažká núdza z neprítomnosti fyzického tela, ktorá spôsobuje hrozné utrpenie. Je to hrozný osud. Samovrah sa cíti ako vydlabaný a teraz začína strašné hľadanie fyzického tela, ktoré bolo tak náhle odňaté. Nič sa tomu nevyrovná.

Niektorí teraz povedia: Ten, kto je už presýtený životom, už nelipne na živote, inak by to neurobil. – To je však omyl, lebo práve samovrah je príliš pripútaný k životu; ale pretože mu už neponúka uspokojenie jeho zvyčajných pôžitkov, pretože mu môže v dôsledku zmenených okolností niektoré veci odoprieť, ide na smrť, a preto je preňho utrpenie z nedostatku fyzického tela nevýslovne veľké."

Rudolf Steiner, Pred bránou theosofie, GA 95, s. 34